

Uzņēmuma vakarskola un partijas pirmorganizācija

Bija jaunā mācību gada priekšvakars. Livānu vispārizglītojošās vakara vidusskolas direktore Gaida Zieda bija norūpējusies. Maz iesniegumu ienāca no pilsētas lielāko uzņēmumu jaunajiem strādniekiem. Stikla fabrikā vien bija 130 strādnieki ar nepabeigtu vidējo izglītību, bet tikai pieci bija uzrakstījuši iesniegumus.

— Jāaicina talkā komunisti un komjaunieši, — nolēma direktore un devās uz fabriku.

Pirmā saruna notika ar fabrikas partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāriem. Biedri Alfreds Svilpe un toreizējais komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs Genadijs Romanovs dedzīgi atbalstīja direktori. Jau tanī dienā Gaida Zieda atgriezās mājup ar vairāk nekā desmit iesniegumiem.

Uzņēmuma komunisti paši rādīja piemēru un aicināja mācīties pārējos strādniekus. Darbu ar mācībām apvienoja brigadieris Jevlampijs Konstantinovs, maiņas meistars Viktors Karnazejevs, arodorganizācijas vietējās komitejas priekšsēdētājs Zakirs Salimgarejevs, noliktavas pārzinis un partijas biroja loceklis Kārlis Čačs, strādniece Marija Lapiņa un citi. Pēc komunistu parauga rīkojās komjaunieši. Genadijs Romanovs, Ignatijs Konstantinovs un citi ķērās pie grāmatām.

Iesniegumu ienāca k daudz, ka partijas pirmorganizācijas sekretārs Alfreds Svilpe un citi komunisti sāka domāt, vai klases nevarētu ierīkot tieši uzņēmumā, pie kam saskaņot mācības ar maiņu darbu. Tas bija izdevīgi strādniekiem un arī skolotāji varēja normāli strādāt. Un tā vairāk nekā 40 uzņēmuma strādnieki sekmīgi darbu savieno ar mācībām.

Par uzņēmuma skolu pastāvīgi rūpējas administrācija un arodorganizācija. Visiem, kas mācās, radīti apstākļi, lai darbu varētu savienot ar mācībām. Lieta ievadīta tā, ka tie, kas vēl šodien nemācās, jau nopietni domā piebiedroties vakarskolēniem.

Pie uzņēmuma direktora Jāņa Zosēna notika šāda saruna:

— Biedri direktor, arī es gribu mācīties. Darba apstākļi un pienākumi ģimenē man atļauj iekārtot savu laiku tā, ka varētu strādāt un mācīties. Lūdzu iekārtojiet, lai arī es varētu piebiedroties tiem, kas mācās, — apņēmīgi teica gados pavecā strādniece Matilde Melnikova.

Direktors ar prieku izpildīja viņas lūgumu. Biedrs Zosēns ar lepnumu un prieku runā par cilvēkiem, kas mācās un strādā.

— Pavisam citas valodas tagad dzirdamas cehos. Strādnieki runā par sekmēm mācībās, nosoda biedrus, kas saņēmuši neapmierinošu atzīmi, savstarpēji konsultējas. Šķiet, reizē ar skolas atvēršanu fabrikā ienācis pavisam cits noskaņojums, citas intereses, — stāsta direktors.

Kā katrai jaunai lietai, tā arī

uzņēmuma vakarskolai ir savas grūtības, rodas neparedzēti šķēršļi. Partijas pirmorganizācija un tās birojs pastāvīgi seko skolas darbam.

Neilgi pamācījies un saskāries ar pirmajiem šķēršļiem, mācības pameta komjaunietis K. Uļjanovs. Alfreds Svilpe aprunājās ar jauno strādnieku.

— Es vairs skolā neiešu. Grūti sekot mācībām, — atrunājās strādnieks.

Sekretārs neatlaidās. Vairāku sarunu rezultātā viņam izdevās pārliecināt Uļjanovu. Jaunietis atsāka mācības un tagad sekmīgi mācās. Līdzīgs notikums bija ar strādnieci Helēnu Rusiņu. Komunisti arī viņai palīdzēja sasparoties, un tagad strādniece nenožēlo, ka paklausījusi labu padomu. Diemžēl, vairāki strādnieki, kas sāka mācības, parādīja rakstura vājumu un skolu pameta. Tomēr nav šaubu, ka nedaudz agrāk vai vēlāk visa kolektīva ietekmē viņi no jauna ņems rokās grāmatu. Lai tas ātrāk notiktu, šeit lieto gan individuālus, gan kolektīvus pārliecināšanas līdzekļus. Atklātajā partijas sapulcē šeit noklausījās biedrus, kas bieži kavē mācības, diendienā par strādnieku piedalīšanos mācībās un sekmēm interesējas biroja locekļi un citi komunisti. Administrācija un arodorganizācija savukārt rūpējas, lai katrs, kas mācās, spētu nodarbības ne-traucēti savienot ar darbu, lai nepazeminātos strādnieku izpeļņa.

Nodarbibas vakarskolā paver plašākus apvāršņus strādniekiem, jūtamī izmainījusies viņu attieksme pret darbu, sabiedriskajiem pienākumiem. Pavisam dabiski šķiet, ka uzņēmumā pavairojušās komunistiskā darba brigādes un cehi, kur katrs strādnieks ir komunistiskā darba trieciennieks. Ar lielu uzviju pirms termiņa izpildīts desmit mēnešu ražošanas plāns, sekmīgi izpildītās individuālās sacensības saistības pārliecinoši stāsta, ka cilvēki ar bagātāku zināšanu pūru spēj veikt vairāk un labāk. Līvānu stikla fabrikas komunistu un komjauniešu iniciatīva par uzņēmuma vakarskolu pelna vispārēju atzinību un ir labs paraugs citiem, kā savienot darbu ar mācībām.

D. SLIKŠĀNS